

# **Filozof Sosyolog**

**- Őirler -**

**Yayın Tarihi:**

07.12.2023

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## **Filozof Sosyolog**

Eserleri:

## 1 Kasımdı bitti herşey

Bir şiir yazıyorduk yazmaz olaydık,  
Ruhumuza iyi gelen şiir, bu sefer ruhumuzu alıp götürmüştü,  
İliklerimizi kurutmuştu  
İlişkimizi bitiren bir şiir oldu.  
Ne vardı sanki tarihi ve zamanı doğru söyleseydin, hayali olarak kafadan atmasaydın  
Yada ne olurdu sanki uyuyabilseydim ve o an hiç yaşanmasaydı  
Keşke ah keşke bu kadar aşkımızı ziyan etmeseydik  
Elle tutulur gözle görülür önemli bir sorun olmasada aramızda  
Sen bitirmeyi seçtin..  
Senin için önemliydi belki  
Benim farketmediklerim  
Senin algıladıkların ...  
Yoksa insan sevdiğinden vazgeçer miydi bu derece?

Filozof Sosyolog

## Acı damlıyor yüreğimden

Gözlerine bakmaya,  
sesini duymaya,  
kokusunu içime çekmeye doyamadığım sevgilim,  
Hiç yok yere sensiz kaldım bugün  
Ne güzel konuşuyorduk sabahın ilk saatlerinde  
Şiirler yazıyorduk  
Birlikte şiir kitabı da çıkaracaktık  
Sonra birden sen celallendin,  
Ben tam olarak idrak edemedim bile,  
Yüreğindeki sadece Rabbimin bildiği sırların olduğu kesindi bana göre,  
Kafamda netleşmeyen sorular,  
İfade edilemeyen cümleler vardı sanki,  
Gül yüzüne hasret kalmama neden olan şeyler vardı gibi  
Sabah seni yolcu ederken nerden bilebilirdim ki son öpüştüm,  
son sarılışım,  
son yolcu edişim olduğunu,  
Acıdan kıvranıplarımın başlayacağı o gün olduğunu nerden bilebilirdim?  
Sana son vedamı edişimi nerden bilebilirdim?  
Hergün, son günümüzmüş gibi yolcu ederdim seni işe,  
Hep içimde bir korku vardı,  
demek ki o gün bugünmiş,  
Seni çok özleyorum ömrüm...  
Her saniye binlerce asırlık bir özlem taşıyor,  
Yanımdayken öpüp koklamaya doyamazken seni,  
Şimdi ise tamamen kaybettim,  
Sen de gözlerimin içine bakardın dalardın derinliklerime,  
Şimdi ikimiz de can çekişiyoruz, acıdan kıvranıyoruz,  
Üzüntü denizinde boğuluyoruz  
Severken ayrılmak en acısı  
Özlerken veda etmek zorunda kalmak en hüzünlüsü,  
Kıyamazken bakmaya şimdi bir daha göremeyecek olmak..  
Nasıl tarif edilebilir ki?  
Hergün ettiğim dualarımdayken bile,  
seni dilerdim yine de  
Şimdi yokluğunda daha iyi anladım  
Ben seni ben bir başka sevmişim

Filozof Sosyolog

## **Aralık**

Aylardan bir aralık günü  
Rastladım sana unutmam o günü  
Aynı bendin sanki  
Layıktın sevgime hakkettin gülü  
Irak olma gönlüme  
Koy akışına gir ömrüme

Filozof Sosyolog

## Aşk mevsimi

Aşkın mevsimi olmaz derler,  
Aşk kışın da yaşansa hep ilkbahar yazdır,  
Her ayın içinde hissedilen,  
Aşkın kendi güzelliği vardır,  
Kalbin çarptığı, kanının deli gibi damarlarında dolaştığı,  
Sesini duyduğunda içini bir sevinç kapladığı  
Adını içinden geçirirken bile kızardığın,  
Sanki herkes biliyormuşçasına çocuk masumiyetinde utandığın,  
Kendi kendine onu düşünürken bile gülümsediğin her an aşk mevsimidir  
Yeterki sen yüreğinde hisset  
Yeterki için sımsıcak bir kıpırtıyla dolsun  
Yeterki dinlediğin şarkıyı ona armağan et  
Yeterki o ne seviyorsa onu sevmeye başla  
Özle  
Çok özle  
İşte o an senin mevsimindir  
Aşk mevsimidir

Filozof Sosyolog

## **Aşka aşık olan sen..**

Gitmemi istedin yüreğinden,  
Gidiyorum işte,  
yeterki mutlu ol,  
"Sevmiyorum seni hala,  
anlamıyor musun" dedin idrak edemedim o an.  
"Bu sana son sözüm" dedin, yüreğimi yerle yeksan ettin herzaman ki gibi..

Ben seni sevmeye korkuyordum, tam gvenemiyordum,  
Ailenden hissedemiyordum,  
yine haklı çıktım.  
Anladım ki,  
Sen sadece aşka aşık olmayı sevmişsin..  
Sen beni ne kadar çok kırdığını grememişsin  
O yüzden çok kolay senin için "git" demek...

Filozof Sosyolog

## **Bekleyiş çaresizlik midir?**

Seviyorsun, konuşamıyorsun  
Özlüyorsun, göremiyorsun  
İstiyorsun, duyamıyorsun  
Sadece beklemek zorundasın doğru zamanı..  
Bekleyiş çaresizlik midir?  
Çaresizlik bekleyiş mi?  
Elin kolun bağlı,  
sesin çıkmıyor, çıkamıyor  
Şartlar ortada  
Ötesi berisi yok  
Doğru zamanın gelmesini sabırla beklemek zorundasın  
Tek umut edilen bu  
Bir gün karşına çıkacağı umudu  
O kör ateş yandıkça ocak tütecek  
O gün geldiğinde dertler bitecek  
Acılar unutulacak  
Kabus gibi gelecek herşey  
Rüzgar gibi geçecek dertler  
Masal gibi hissedilecek yaşanılanlar  
Bekleyiş çaresizlik mi ortaya çıkacak..

Filozof Sosyolog



## **Ben artık anladım..**

Ben artık anladım,  
Gerçeklerle yüzleşmek zor olsa da,  
Azrailime aşık olduğumu,  
Fakat artık benim de sevgimin tükendiğini..  
Ben artık anladım,  
Mücadelemin boş olduğunu  
Ve  
Onun saplantılarını..

Filozof Sosyolog

## **Ben sende tattım aşkı sevdayı**

Yeşil gözlerine vurulduğum,  
Ömrüme ömür katan sevgilim,  
Hiç ummadığım an'da karşıma çıkan mucizemsin,  
Buraya kadarmış deyip, umutsuzluğa kapılıp,  
kaderime boyun eğdiğimde girdin gönlüme,  
Sensiz baharım kışa döner,  
Senle kışım bahara,  
Benden hiç gitme ne olur  
Aşk acı çekmektir  
Aşk yanmaktır derler  
Sen bakma onlara  
Tatmayan ne bilsin aşkın güzelliğini?

Filozof Sosyolog

## **Beş Aralık..**

Beş Aralık sabah dört buçuk beş arası doğmuşum,  
Zemheri ayazı vurmuş tüm şehri  
Annemin sevgisi ısıtmış yüreğimi  
Tam kırk dört sene önce bugün  
Bir kız çocuğu dünyaya gelmiş  
Ailemizden herkes çok sevinmiş  
"Zeytin gözlü" demişler lakabıma  
Çiğ tanesi koymuşlar adıma  
Gamzeli güzel açmış gözlerini dünyaya  
Aralık ayının beşinci gününde

Filozof Sosyolog

## **Bilmiyorum..**

Hangi alemde hangi mevsimdeyim  
Hangi şarkı çalıyor yüreğimde  
Hangi duygulardı hissetmem gereken  
Bilmiyorum

Sevinç hüzne karışmış kokusu Amber gibi  
Hüzün aşkın kendisi olmuş  
duygun varolsun der gibi  
Kulağımda bir tatlı seda, bir anne türküsü  
gel lütfen  
Neden böyleyim inanki bilmiyorum

Filozof Sosyolog

## **Bir annenin yaşadığı trajedik gerçek..!!**

Tarih: 18 Aralık 2018

Yer: Haydarpaşa Numune Hastanesi, Psikiyatri Servisi 2.Kat

Elleri, kolları, bacakları tutmaz bir şekilde, tekerlekli sandalyede, babası tarafından götürülmüş, eşi tarafından yatırılmış bir hastaydım bir zamanlar..  
İki küçük evladı olan ama sağlığı el vermediği için annelik yapamayan, bakıma muhtaç, kendine faydası olamayan bir kadındım..  
Gözü yaşlı, fakat derdini anlatamayan biriydim..  
Üzüntüden beyin kilitlenmesi olmuştu yıllar önce,  
Bir türlü iyileşemiyordum..  
Gitmediğim hastane, görüşmediğim doktor kalmamıştı,  
İki hafta yattım o klinikte tam iki hafta,  
Her günüm ayrı bir maceraydı,  
Ruh ve akıl hastası arkadaşlar edindim,  
Şizofren atağı olan bir katatonikle bile 3 gün aynı odada zaman geçirmek zorunda kaldım korku içinde,  
Bipolar Bozukluğu olanla 2 hafta geçirdim aynı odada,  
Bu süreçte gördüm ki,  
Normalim, sağlıklıyım, akıllıyım diyenlerden daha güvenilir ve daha masumdular..  
Her birinin farklı bir rahatsızlık boyutu ve evresi vardı,  
Onları gözlemleyerek geçti günlerim,  
Şu hayatta kaç kişiye nasip olurdu ki psikiyatr servisinde yatmak zorunda olmak?  
Hemde akıl sağlığı yerindeyken..  
Aklım hep evlatlarımdaydı,  
onlara daha iyi bir annelik yapabilmek için bi umutla o çileye katlanmıştım  
Allah biliyor ya,  
Herşey evlatlarım içindi  
Bırak herkes deli desin, öyle zannetsinler ne çıkar?  
Ben bedenen hareket edemiyordum,  
Hangisi daha iyiydi, tedavi olmak mı, öyle yaşamak mı?  
Ruhumda çözemediklerime, bedenim "kilitlenerek" tepki vermişti,  
Çok ağrım vardı, her gece inim inim inliyordum.  
Sürekli;  
"Ya Rab,  
Peygamber efendimizin yüzü suyu hürmetine,  
Ya, acılarımı, sızılarımı tamamen tedavi et eski gençliğimi ve güzelliğimi bana geri ver  
ve  
beni iki masum evladıma bağışla,  
Ya da, beni yanına al, bitsin bu azap" diye dualar ediyordum.  
Bütün etlerim, kemiklerimden ayrılırcasına, kemiklerimse tek tek kırılırcasına ağrıdan uyuşmuş bir haldeydim.  
Bir an evvel kurtulmam gerekiyordu misafir olan acılardan, ağrılardan. O yüzden psikiyatr kliniğine bi ümitle yatmayı kabul etmiştim.  
Her hafta, kırmızı odada değerlendiriliyorduk,  
Odada, 10 kişilik hocalar ekibi, gözlemciler, asistanlar vardı,  
Uygun görülen hastalar teker teker içeri alınıp mülakat yapılıyordu,  
Aram iyiydi onlarla,  
"Sen, bizden daha donanımlısın, senin gibi bir hasta kitaplarda okuduk ama görmedik daha önce.,  
burada olması gereken kişi sen olmamalıydın" dediler..  
Onlara da dedim,  
Benim tek derdim bir an önce evlatlarıma kavuşmak..

Bir an önce çözülmek ..  
Onlar için, kurtulmak istiyordu ruhum, bedenimin ağırlığından,  
Evlatlarımı çok özlemiştim  
Evlattı özlenmez miydi?  
Gelde özleme...

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog

## **Bir gece vakti yine**

Aşkından ölüyorum  
Ruhumu örüyorum  
Yalnızlığımı gömüyorum  
Bir gece vakti yine

Arsız yüreğim hep seni ister  
Her gece yollarını gözler  
Ömrünce hep seni diler  
Özellikle gel bir gece vakti yine

Yağmurlar yağar ıslanır yüzüm  
İşte budur benim gerçek özüm  
Hayallerimde vardır bir sözün  
Benimsin sen iki gözüm

Sesin kulaklarımda çınlar  
Sevgin gözlerimde ışıldar  
Özlemin burnumda sızlar  
Bir gece vakti yine

Filozof Sosyolog

## **Bir İstanbul Beyefendisi'ne**

Bir başka geldin bana, kimselere benzemiyordun,  
İtibarlı, saygılı, naif ve hoş sohbetliydin  
Razı geldim aşkına, aşkınla kaderime,

İtiraf ediyorum yüreğim aktı sana,  
Sohbetin, ruhun bir başkaydı,  
Tamamen her zerremle hayatında olmayı seçtim,  
Ansızın yüreğine girdim, yüreğime girdiğin gibi,  
Nasıl anlatsam sana, kelimeler kifayetsiz ?!  
Bu nasıl bir histir Allah'ım, daha önce yaşamadım  
Umutların umudum, hayallerin hayallerim oldu  
Lal oldum senin yanında..

Berhudar oldum varlığıyla,  
Emanet ettim sana yüreğimi,  
Yıllarca senin gibi birisini hayal etmişim  
Fani dünyada yüzüm hiç gülmeyecek sanmışım  
Evvelce yaşadıklarım yüzündendi kaygım,  
Naif yüreğini tattıkça, aşkınla mest oldukça anladım  
Değdi inanki sana verdiğim zamana,  
İşledikçe her zerreme sevgin,  
Seninle gittiği yere kadar ben varım dedim  
İyi geldin ruhuma, iyiki geldin hoşgeldin sevgilim...

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog



## **Bütün Őirlerim sana**

Sessizliğin adı gece olmuş derdimi dinlerim  
Dermanını Allah'tandır dilerim  
İçimi bi hüzün kaplar sürekli seni isterim  
Yanımdasın ama sanki yoksun gibisin

Neden bir türlü inanmam sana  
Daha ne kadar anlatacaksın bana  
Güvenirim aslında duygularına  
Peki beynimi kemiren nedir? Nedendir Őaşarım buna..!

Seni üzmem istemem  
Derdine dert yüklemek istemem  
Yaşayıp gidelim gitmesine de  
Ben bana yetemem kederim kendime  
Yazdığım bütün Őirlerim sana  
Aşkı tattırıyor sun bana  
Zerrelerini yaşarım kana kana  
Peki nedendir bu kafamdakiler

Filozof Sosyolog

## **Büyüledim aşkına**

Sevdamın rengi kırmızı,  
Büyülenmiş gibiyim,  
Kıpırtılarımı duyuyor musun  
Kalbimin ritmine ayak uyduruyor musun?  
Dans eder gibi yaşattığın bu aşkın her anı için sana teşekkür borçluyum  
Daha önce ben böyle sevilmedim  
Böyle kıskanılmadım  
Böyle öpülmedim  
Aşkın aklımı başımdan alıyor  
Titriyor bedenim her dokunuşunda irkiliyorum  
Büyüledim aşkına

.  
.   
.

Filozof Sosyolog

## **Çözemedim**

Erkekler Marstan,  
Kadınlar Venüsten demişler.  
Sahi sen neredensin??  
Çözemedim..!

Filozof Sosyolog

## **Dost ile muhabbet**

Sohbet var,  
Sohbet var...  
Kimi güldürür  
Kimi süründürür  
Kimi çay ile iyi gider kimi kahveyle  
Zaman ayırdığın insana bi bakmak lazım değer mi diye,  
Herkesle konuşulmaz azizim...

Filozof Sosyolog

## **Duygularım darmadağın**

Acısı tarifsiz bir hüzün kapladı yüreğimi,  
Şesim çıkmasada fırtınalar kopuyor sanki  
İçim acıyor varlığında yokluğu yaşarken  
Sana dokunamamak ne acı  
Sen başka ellerde sohbetler ederken  
Ben seyirci gibi kalıyorum bir köşede  
"Kenarda dur ve izle" acı çek diyorsun  
"Sabret biraz daha sabret bizim için sabret" diyorsun  
Her gecenin karanlığının aydınlığa çıktığı bir sabahı vardır elbet  
Bu yaşattıkların yanına kalmayacak  
Uzulca sabırla seni sahnede izlemek zorunda bırakışını unutma  
Sıra bana da gelecek  
Yüreğin paramparça olduğunda sen de öyle izleyeceksin beni  
Bir köşede usulca  
Acılar içinde kıvrınarak....

Filozof Sosyolog

## **Düdüklü tencere**

Sana ekleyerek pişirmek nohutu, kuru fasulyeyi,  
Haşlamak eti, tavuğu,  
İyi hoş da keşke şu basıncın olmasa  
Çıkardığın sesler ömrümden ömür alıyor  
Ha patladı ha patlayacak diye ödüm kopuyor  
Sen bana ne yaptın ey düdüklü tencere?  
Bundan 15 sene önce bir gün kuru fasulye içindeyken "gümm" diye patlamıştı,  
Etraf batmıştı, ben kayıp yere düşmüştüm, sesin hala kulaklarımda,  
Hafızamdan silinmedin,  
Hala da ne zaman acil bişey pişirmek istesem kırk defa düşünüyorum  
Korkuyorum inanki  
İçim ürperiyor  
Ama yenicem korkumu  
Seni alt edicem  
Göreceksin..

Filozof Sosyolog

## **Düştüm ateşlere**

Yıllarca seni aradım durdum  
Meğer sen de beni aramışsın  
İnatla her an, seni bulma ümidimi sürdürdüm,  
Ocak 2022 idi  
Ah o İçimi yakan aşkına düşeli  
Ateşlere yüreğimi atalı  
Sen de bulduğunda beni,  
Ben gibi oldun  
Ah sevgilim  
Düştüm ateşlere  
Başımı göğsüne koyup uyumayı hayal etmek bile lükstü benim için  
Mahvoldum eridim bittim seni görünce  
Sensiz geçen yıllarıma  
Koca ömrüme yanarım sevgilim  
Kalplerimiz birleşti sonunda  
Aşkına kördüğüm oldum  
Ah sevgilim, sensizliği birde benim gözümde görebilsen keşke

Filozof Sosyolog

## Egoistlik bulaşıcı mı?

İnsanlar anlamıyorlar diğer insanları,  
Kendinden başkasına tahammülleri yok,  
Varsa yoksa kendi yüreklerindeki,  
Aşkın en iyisini kendisine layık görürler,  
Hep onlar haklıdır  
Hep "ben", hep "ben" derler,  
Eğoları yüzündendir diğerlerinin acılarına kayıtsız kalışları  
İki aşğın aşkına şahitlik etseler,  
Çekemezler mutluluklarını,  
Kimsenin derdine ortak olmak istemezler,  
İnsanlar neden böyle?  
Bir fikri olan var mı?  
Empati kurmak bu kadar mı zor?  
Yengeç sepetindeki yengeçler gibiler,  
Çıkışı yok mutluluğa,  
Öysaki,  
O sepetten bir çıksa derin bir nefes alacak,  
O sepetten çıkamayacağını düşünerek kös kös oturmak mı yapılması gereken?  
Bir hamleyle ve cesaretle azmedip  
"Ya Allah" diyerek kendini atmak mı olması gereken?  
Hangisi doğru olan..  
Kayıtsız kalmak mı?  
Mücadele etmek mi?

Filozof Sosyolog



## **Erguvan çiçeğim..**

Sen kalbimde açan erguvan çiçeğimsin,  
Bende yaprağındaki Çiğ tanesi  
Sen güzel kokunu ruhumdan alıyorsun,  
Ben ise senin sıcaklığındaki nemden oluşuyorum,  
Çiğ tanesi senden gitmesin, yaprağına yel değmesin,  
Kalbim senin güneşin olsun  
Aşkım, yapraklarına çektiğin oksijenin  
Fotosentezin sürsün, sen hep baharı yaşat bana,  
Rengarenk cıvı cıvı aç yüreğimde,  
Bize her zaman bahar olsun

Filozof Sosyolog

## Espresso

En sevdiğim lezzetine doyamadığım,  
İçinde kendimden parçalar bulduğum,  
İçince keyiften delirdiğim  
Hele bir de tiramisu eşliğinde içiyorsam değmeyin keyfime  
Oh mis gibi espresso  
Keyfime keyif katan  
Neşeme neşe  
Ruhuma iyi gelen tek şey  
Senden sonra tabiki  
Espresso ve tiramisu  
İki güzel arkadaş, dost sırdaş  
Çocukluğumu değil ama gençliğimi hatırlatan kendime sunduğum en güzel hediyem  
Kendimi şımarttığım anların şahidi  
Espresso

Filozof Sosyolog

## **Ey insanoğlu kibrin kime?**

Dünya sadece bir toz tanesi kadar şu evrende,  
Kainatın içinde bile toz tanesinin de tanesinin,  
Sen kendini bu alemde ne sanırsın ey insanoğlu?  
Varın yokun sadece bir NEFES,  
Ama derdin hep NEF'S !!  
Nefsin uğruna atmadın mı kendini ateşe?  
Bu kadar curcunaya,  
Bu kadar hırsla PES .!  
Görmez misin, kibrin nelere yol açar?  
Bilmez misin gireceğın yer toprağın altında bir KAFES..!  
Yaşarken kendi kendine yaptığını herkes,  
Ah bir anlasa, bir anlasa. !!!

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog

## **Gece mavisi**

Gece mavisi zamanı geldiğinde  
Gözümde ne uyku ne de yüreğimde huzur,  
Derin bir yalnızlık çöküyor içime  
Kimsesizlik, çaresizlik hissi ile  
üşüme geliyor seninle ısınan tenime

Sen yokken her mevsim Aralık kışı  
Sen yokken heryer zemheri ayazı  
Sen yokken gözlerim buğulu  
Sen yokken melankolik bir ruh hali

Filozof Sosyolog

## **Gelsin hayat bildiği gibi..**

Hak Teala karar verdi,  
Kalplerimizi o gün birleştirdi,  
Bir ayrılamayız artık,  
Ne yaparsak yapalım  
Kaçamıyoruz birbirimizden  
Gitmek istesek de gidemiyoruz uzaklara,  
O kadar isyan, o kadar bağırış çağırış hepsi boş  
Hakk, istedi "ol" dedi ve oldu..!  
Çok şükür kr düğüm olduk  
Artık ben mücadele etmeyi bıraktım  
Gitmiyorum bir yere  
Kovsan da seninim  
Kızsan da senin..  
Hani bir söz var ya işte o benim;  
Atsan atılmam, satsan satılmam,  
Kurtuluşun yok benden  
Sen de akışına bırak yorma kendini  
Gelsin hayat bildiği gibi...

Filozof Sosyolog

## **Girdap**

Okyanusun ortasında girdaba kapıldım  
Çırpınıyorum kurtulamıyorum  
CaN havliyle söylediğim dualar ettiğim tövbeler  
Tutunmaya çalıştığım kendim  
İradem  
Aklımı yitirmek üzere oluşum  
Üşüyorum  
Titriyorum  
Öleceğim biliyorum  
Yoruldum  
Çok yoruldum  
Halsizlikten şuurumu yitirmek üzereyim  
Açım çok açım  
Bitsin artık bu çile  
Bitsin artık bu işkence  
Sana teslimim  
Ne olacaksa olsun artık  
Acı çekmeden göçeyim  
Ruhumu al da kurtulayım  
Bir kuru canım var bende kalan  
Senin aşkın derya deniz  
Ama  
Ben Yüzme bilmiyorum

Filozof Sosyolog

## **Gittim işte mutlu musun?**

İstedğin oldu şimdi mutlu musun?  
Her tartışmada "git bu evden" diyordun  
Beni sözlerinle yerden yere vuruyordun,  
Bir tatlı sözüne muhtaç bırakıyordum,  
Şimdi gittim işte..!  
İstedğin oldu mutlu musun?  
Aslında yoktu herhangi bir sorun,  
Ben seni seviyordum, sen de beni  
Aşkımız dillere destanı yazık oldu,  
Gözlerden ırak yalamalıydık aslında  
Nazara geldik, gördün mü?  
Şimdi mutlu musun böyle?  
"Git" diyordun,  
"Gittim" işte..!  
Şimdi oldu mu söyle?  
Kadife sesine yakıştı mı "git" demek,  
Ne varlığımla mutlusun, ne de yokluğumla,  
Var mıydı mücadele etmeden göndermek?  
Demekki bensiz daha mutlusun  
Tamam öyle olsun sen kazandın  
Güzel günler seninle olsun  
Elveda!!

Filozof Sosyolog

## **Gökyüzüne bakmak**

Gözlerine bakmak gökyüzüne bakmak gibi sevgilim  
Uçsuz bucaksız ve derinliği olan bir yer  
Kaybolmak ne güzel özgürce  
Nefes aldığımı hissetmek  
Sevinçle içinin dolması  
Hayal etmek ikimizi  
Sınırsızca, tabusuzca  
Ne güzel seninle olmak  
Gökkubbeyi gözlerinde bulmak  
Enfes ruhunu yaşamak  
Güzelliklerinden tatmak  
Ah ne kadar şanslıyım  
Ah be sevdam  
Aşk seninle ne güzelmiş

Filozof Sosyolog



## **Günün sözü**

İnsanın kendisini en kötü hissettiren şey nedir diye sorsalar;

"İnsanın kendi içinde yaşadığı yalnızlık kadar kendisini kötü hissettiren başka bir şey daha yoktur"derim.

Filozof Sosyolog

## **Güzel sözüm**

Gecenin bu vaktinde bile aklımdaysan,  
uyuyup uyanıp gözlerimi sana açıyorsam,  
Bilki aşkımın zaman kavramı olmadığından,  
Şana olan aşkımın sınırsızlığından ve  
Özleminle hasretinden kavruşumdandır...

Filozof Sosyolog

## Hani olur ya

Hani olur ya birgün beni görmek istemezsen  
İşte o gün öldüğüm gündür o gün  
Sinirden değil gerçekten, sende bitersem  
Nefesimin kesildiği gündür o gün,  
Meltem esintisi gibi İçimi ısıtmak istemezsen  
Tenimin üşüdüğü gündür o gün  
Eğer bir gün bana dokunmak istemezsen yorgunluktan değil gerçekten soğursan  
Bedenimin utandığı gündür o gün,  
Bütün güzel duygularını ve enerjini vermek istemezsen bir gün  
Gücümün tükendiği gündür o gün  
Hani olur ya birgün beni sevmek istemezsen  
Yüreğin çarpmazsa bana karşı  
Kelimelerin boğazıma düğümlendiği,  
Dizlerimin bağının çözüldüğü  
Boğulduğum  
Beynimin tahammülsüzleştiği  
Gündür o gün  
Gözlerimden gözlerini kaçırırsan bir gün  
Dünyamın karardığı gündür o gün

Filozof Sosyolog

## **Her Őeyden sıkılıyorum**

Bi yerinde durmuyor ruhum  
Her Őeyden sıkılıyorum  
Sanki bastırılmıŐ özgürlüklerim var  
Sürekli kaçış halindeyim

- .
- .
- .
- .
- .
- .
- .
- .

Filozof Sosyolog

## Hiç Bitmeyecek Sanmıştım!

Ne güzeldi seninle ilk günlerimiz,  
Aşk dolu gözlerle bakardık birbirimize,  
Manalı bakışmalarımız, güzel gülüşlerimiz  
Saatlerce yaptığımız sohbetler,  
Hiç bitmeyecek sanmıştım..  
Sana baktıkça parlayan gözlerimin ışıltısı,  
Ruhumu okşayan tatlı dokunuşların,  
İçimi titreten kadife sesinin naifliği,  
Tenimde, huzurla sarıldığında aldığım kokun,  
Hiç bitmeyecek sanmıştım..!  
Sabahları öperek, koklayarak uyandırışların,  
"ömrümm" diyerek söze başlayışların,  
Kahverengi gözlerimle,  
Ruhuna akışlarım,  
Hiç bitmeyecek sanmıştım..!  
Günler, haftalar derken seneler geçti,  
Benden uzaklaşalı asırlardı sanki,  
Bir anda olmadı,  
Farkındayım amma,  
Ben yine de  
Hiç bitmeyecek sanmıştım...!  
Belki kavuşuruz, yine bir yerlerde,  
Bir kahve içeriz, birazda triliçe,  
Uzun edeceğimiz sohbetimizde,  
Birbirimize anlatacak vardır çok şeylerimiz,  
Tadı damağımızda kalacağından eminim,  
Yeniden başlamasak da,  
Yeniden konuşabilmek,  
Yeniden bakışmak, güzel gözlerine dalıp gitmek,  
Eminim senin ruhuna da iyi gelecektir, benim ruhuma iyi geleceği gibi,  
Eskiden içtiğimiz kahvelerin hatırı var sonuçta, bir de triliçenin...

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog

## Hissettirdiklerin

Çocuksu bir masumiyet vardı yüzünde  
Tebessümünde saflık  
Gülüşünde mahçubiyet  
Kızarırdı yanakları beni görünce  
Parıldardı gözleri  
İçi kıpır kıpır olurdu sesimi duyunca  
Adım geçtiğinde iç geçirirdi  
Yaşı 41di ama ruhu 15 yaşındaki bir ergen gibiydi  
Konu ben olunca zaman dururdu  
İlk aşk dedikleri bu olsa gerek  
İlk seviş, ilk öpüş, ilk el ele tutuşuş  
Bana hitap ederken sesi titrerdi  
Sesinden anlardım ruhundaki yerimi  
Daha bi neşelenirdi benle zaman geçirirken  
Masumane sözleri yüreğime akardı ılık ılık  
Beni severdi kaçırsa da gözlerini benden  
Belli olmasından çekinirdi  
Ama ben bilirdim  
Okyanus gözlü sevgilimin bana hissettirdiklerini

Filozof Sosyolog

## Hoşgeldin ömrüme...

Aşka aç yüreğime yine yeniden geldin, hoşgeldin gülüm,  
Senle dolu kalbimi yine yeniden senle doldurdun  
Gözlerim açık gitmeyecek artık gelsin ölüm,  
Ne çok özlemişim seni be ömrüm  
Geldin ya gerisi boş valla söndü yüreğimdeki külüm,

Evimiz sensizken tadı yoktu yemeğin,  
Biliyorum bu süreçte bende çoktur emeğin,  
Senindi kalbim bu tek gerçeğin,  
Her zaman vardı ben de bir değerim,

Sen gelince begonyalar açtı lavantalarla birlikte  
Neşem yerine geldi dilimdeki Lal ile,  
Konuşur oldu yüreğim gözlerimdeki fer ile  
Hasrettim ne zamandır konuşmaya gülmeye  
Kabullenmişim,  
Alışmışım artık ben sensizliğe,

Çok şükür Rabbime bugünüme  
Şakın bir daha olmasın ayrılma küsme  
Akmasın gözyaşım ne yüreğime ne gamzelerime  
Gam keder bitsin gidelim Erdek'e

Filozof Sosyolog

## Hüznün dili...

Yine sensiz akşam oluyor  
Kendi karanlığım içime çöküyor,  
Işığım beni aydınlatmıyor  
Ay ışığı derdimi anlamıyor  
Bir sessizlik içindeyim

Kulağımdan, tatlı sesin  
Dudağımdan, son öpüşün  
Elimden, sıcaklığın  
Hala geçmedi benden..

Yüreğim hep seni ister  
Özlemin kalbimi deler  
Bekliyorum biçareyim  
Bu avare seni özler

Filozof Sosyolog



## Hüzünlü serçe

Ben bir hüzünlü seçeyim,  
Daldan dala gezerim  
Ya dal istemez beni yada  
ben dala yük olduğumu bilir uçarım  
Minik, hassas yüreğimle bir yere sığamadım  
Kendimi arıyorum neredeyim ben kimim diye  
Nerden gelir nereye giderim belli değil  
Bir serçenin ne kadar ömrü vardır  
Ne kadar canı kalmıştır yaratan bilir  
Dedim ya ben bir hüzünlü serçeyim  
Daldan dala gezerim..  
Sığınacak dal, yiyecek aş,  
sevecek eş ararım

Filozof Sosyolog

## İç ses

Hava yağışlı  
Fincanımda saşlebimsi bi içecek  
Odama ekildim  
Keyfime yok diyecek  
Yalnızlık gibisi yok  
Sadece nefsin ve sen  
Yarın ola hayrola  
Biliyorum aklımdaki ve  
Kalbimdeki gelecek,  
Yol var gidecek  
Mutluluğa yön verecek..

Filozof Sosyolog

## İlk aşk

İlk aşkı lisede tattım,  
Ben ona bakıyordum,  
o da bana bakıyordu,  
Yemyeşil gözlerini,  
kahverengi gözlerimden ayırmıyordu,  
Yüreği yüreğimde atıyordu  
Belli ki o da heyecanlanıyordu  
Yanaklarının kızarışından,  
sesinin titreyişinden anlaşılıyordu,  
Sınıf arkadaşımdı  
Bu böyle 3 yıl sürdü  
Başta bana ilgisi vardı ama sonra ne olduysa,  
cesaretini toplayıp  
Gitti en yakın arkadaşına duygularını açıkladı  
Neymiş ilgisi kaymış  
İlk yıkılışımdı  
İlk hayal kırıklığım  
İlk depresyonum.  
İlk hayata küsüşüm ve darmaduman oluşumdu..  
Aşk ne garipti..  
Erkek ne tuhaftı  
Gönlü sendeymiş gibi zannettirip  
gitti başkasına içini açtı  
Böyle bir tecrübeden sonra yeniden sevmek ahmaklıktı ya neyse..  
İlk aşk işte..  
Platonikti..

Filozof Sosyolog

## **İnsanlar neden böyle?**

Aile saadetini korumak için bişey rica edersin  
Seni kötü beller konuşmak istemez  
Dost bilir, insan gibi derdini anlatırsın,  
Derdini ağzına sakız, eline oyuncak eder,  
Güvenir selamlaşırınsın  
Seni alır olmadık yerlere götürür  
Kendi çıkarı için kullanır, işi bitince de atar  
Çok acayip gerçekten  
İnsan sevmiyorum ben  
Bunu anladım

Filozof Sosyolog

## İstanbul'um

İstanbul'um yine güzel bugün.  
Kokusu sandal ağacı misk-İ Amber arası,  
Hoşbir seda ile uyandı yeni bir güne, nazlı bir genç kız edasıyla ..

Saçları sarı, gözleri menekşe  
Teni süt beyazı sanki  
İçimi ısıtıyor ılık ılık esen nefesiyle,  
İki yaka bir arada tüm güzellikler orada  
Yine yeşiller bürünmüş elbisesiyle  
Son baharın son ayında  
Aşka yelken açmış yüreği,  
Eğleri narin, tıpkı sesi gibi  
Ruhunda aşkın enerjisi  
Yüreğinde ne sırlar saklı sanki  
Vazgeçemediğim bir gizem  
Mıknatıs gibi çeker beni  
İstanbul'umu özlerim her an,  
Gözlerim ufka dalar  
İçinde yaşarken de özler insan, kendinden bulur bişeyler her an  
Herkesin mutlaka vardır anısı  
Görmek isteyen de vardır cabası  
Gitmek isteyipte gidemeyenin hevesi  
Hayallerindedir neşesi  
İstanbul'um herkesin dikkatini çeker  
Dünyanın kahrını omuzlarına yükler  
Bir an olsun yoruldu demez  
Bi gelen pişman Bi gelmeyen  
Narın da hoş nurun da  
İstanbul'um sen hiç korkma  
Kıyamet kopsa da  
Sen hep dimdik kalacaksın ayakta...

Filozof Sosyolog

## **İşte öyle..**

Şiir yazmak istersin ilham gelmez  
Yazı yazmak istersin nerden başlayacağını bilemezsin  
Konuşmak istersin seni anlayacak kimsen yok  
Susmak istersin beyninin içindeki kaos hiç susmaz  
Birine ihtiyacın vardır kimseye güvenemezsin  
Uzaklara kaçmak istersin imkanın yoktur  
Şıkışıp kalırsın bir odanın içine hapsolursun  
İşte öyle

Filozof Sosyolog

## İzdivaç oyunu

Bir oyunla başladı herşey.

Beni gördün, yüreğinde hissettin ve anlatmaya başladın kalbinden geçenleri.

Tabiki oyunun bir parçası olarak.

Bana göre her söylediğin bir şakaydı, tebessüm ettiren bir yalandı. O anlık gelişen doğaçlama bir şeylerdi. Güven verici yada ciddiye alıcı herhangi bir ihtimali olmayan bir maceraydı.

Beni gerçekten sevebilme ihtimalin dahi yoktu..

En azından ben öyle sandım.

Ama

Öyle değilmiş.

Sen ilk görüşte bana aşık olmuşsun. Yüreğin bana kaymış. Kalbin ve ruhun bana akmış.

20.05.2022

Bugün aşkımızın mührünün, resmi kayıtlara geçtiği gün

Bugün, imzalarımızla, oyunun gerçeğe döndüğünü yazılı beyan ettiğimiz gün.

Bugün bizim günümüz

Filozof Sosyolog

## **Kaçış**

Kendimi bile istemiyorum, kendimden kaçıyorum.  
Ben benden bile uzaklaşmak istiyorken sana nasıl katlanayım ey aşk.  
Ruhum kadar bana huzur verenden, benliğim kadar daha derin bir nefes'ten bile..  
Kaçıyorum  
Bu kaçış ne zamana kadar sürecek bilmiyorum. Ruhum nefes alamıyor, bırak  
ciğerlerimi..  
İstemiyorum hiçbirşey istemiyorum çaresizliği bile  
Nurun da olmak istemiyorum Narın da..  
Ebedi yolculukta olmak,  
Açı cekmeden göçmek istiyorum

Filozof Sosyolog



## **Kalemim isyanda**

Okuyan olmayınca kalemim yazmak istemiyor,  
Sayfalar kendini açmak,  
yeni maceralara hazırım demek istemiyor,  
Kime yazıyoruz aslında biz?  
Kendimiz için mi?  
Okunmak için mi yoksa farkedilmek için mi?  
Tadı olmuyor okuyan olmayınca, anlaşılmayınca,  
Gülmüyor satırlar,  
Hüzünleniyor mısralar,  
Kendini ifade edemiyor cümleler,  
Noktalama işaretleri bile isyanda..!  
Harfler firarda  
Bütünleşince çıkacak sesler kısık,  
İlgi olmayınca isteksizleşiyor insan  
İçine atmak istiyor  
Bir yandan da "olsun varsın kendin için yaz  
Kendin için oku" diyor insan  
Ne kalem küssün ne de sayfalar  
Yeni dünyalar açılsın  
Dökülsün satırlara  
Yazmaya küslük olmaz  
Sen yazmaya devam et  
Elbet birgün anlaşılır değer

Filozof Sosyolog

## **Kendimden bile kıskanıyorum**

Kıskançlık girdi içime  
Kimden neden kıskanıyorsam artık,  
Bilmiyorum,  
Özlediğimden midir, nedir?  
Bensiz geçen zamanlarını kıskanıyorum..  
Ruhunun sıcaklığıyla ısınmayı özlüyorum belki de,  
Şarılmadığın anları kıskanıyorum,  
İnsan, geçen zamanı da kıskanır mı  
Kıskanmış işte..!

Filozof Sosyolog

## **Kısa ve öz**

Yüreğinde güller açmış  
Amber kokusu etrafı sarmış,  
Gözleri ışıllı ışıllı  
Yüreği sımıcak  
Gülüşünde huzur varmış

·  
·  
·

Filozof Sosyolog

## **Korkuyorum Sensizliğin Karanlığından..!**

Yüreğim çırpınıyor seni kaybetmemek için,  
Kanatlarım var uçamıyorum,  
Uçarsam yörene gelmem bir daha kendimi iyi biliyorum,  
Seni kaybetmekten değil,  
Kaybettikten sonra bana ne olacağının telaşı içindeyim,  
Korkuyorum sensiz uyumaktan,  
Biliyorum yine hastalanacağım,  
Yine ter döküleceğim günlerce üzüntüden,  
Nefesim kesilecek yine nefessiz yani sensiz kalacağım için,  
Gitmek çözüm mü dersen  
Sana göre çözüm, bana göre ölüm  
Kal diyemeyeceğin bir ayrılık bu,  
Bir yanın ateş, bir yanın uçurum,  
Keskin bir bıçağın ucunda yürümeye çabalıyorsun,  
Seni anlayanın olmadığını zannederek,  
Soruyorum sana bu sefer aşk mı kaybetti?  
Ben çok düşündüm,  
Sen yada ben değil kaybeden "aşk'tı" aşkımızdı..!  
Sen seçimini yaptın,  
Uçurumdan atladın, beni de sürükledin peşinden,  
Hani aşk yanmaktı?  
Hani aşk zehir olsa içilirdi?  
Hani benim için herşeyi göze alırdın?  
İki kişilik yaşamamız gereken,  
yek vücut olma gayretini göstermediğin aşka benim inanmamı nasıl beklersin?!  
Aşka düşmüşken, severek ayrılmaya gönlün nasıl razı geliyor?  
Nasıl bu kadar kapatabiliyorsun mutluluğa kendini?  
Çözüm bulmak yerine sen vazgeçmeyi seçtin.  
Canın sağ olsun sevgilim  
Kanayan kalbinden hasretle, özlemlerle öpüyorum..  
Kan çanağına dönmüş yeşil güzel gözlerinden de anne şefkatiyle öpüyorum,  
Kıyamadığım,  
İyi bak kendine  
Ben gidiyorum, istediğin gibi  
Usulca,  
İçime kapanarak  
Gidiyorum.  
Elveda güzel gözlüm,  
Elveda naif sesine,  
merhametli yüreğine aşık olduğum adam..  
Önce Allah'a sonra da kendine emanetsin..

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog

## **Lâl olmuş yüreğim**

Acılar denizinde Yüzme bilmediğimden değil, takatimin kalmayışından  
Gözyaşlarımda boğulmuşken  
Nefes almak için çirpırken  
Nefesim uzaktayken nasıl olabilirim?  
Hangi ifade açıklayabilir ki tarifsiz acımı  
Sûkut bir şekilde kalmayı tercih etmek hakkımken  
Ben neden dilimi yorayım?

Filozof Sosyolog

## **Mucizenin şaşkınlığındayım..**

Bir mucize oldu dört gün sonra  
İmkansızlığında ötesinde  
Bitti derken yeniden başlayan bir hayat sundu Rabbim bize  
Mutluluğun şaşkınlığındayım

Pazartesi dilekçe verecekken  
Herşey bitti diyecekken  
"Hayat mucizelere gebedir  
Ama o mucize beni bulmaz" diyerek küsecekken,  
Tam vaktinde yetişti Hızır gibi

Şimdi mutluluğun sarhoşluğundayım,  
Nasıl oldu bilmiyorum  
Ne demiş atalarımız "gelin ata binmiş, ya nasip demiş",  
Sen sonsuz güven Allah'a  
Tevekkül et yaradana  
Olmaz olmaz deme sakın  
Ona olmaz yoktur asıl...

Filozof Sosyolog

## Ne gariptir

Insanoğlu ne gariptir,  
Onu isteyen değil de istemeyenin peşinden koşar,  
Ulaşabildiğine değil de ulaşamadığına aşık olur,  
Gözü kendi denginde değil de hep yukarılarda olur  
Yada  
Aşāısındakileri hiç görmez,  
Hep daha iyisini ister de kendisi ne kadar iyi ona bakmaz,  
İnsan hep kendisini suçsuz ve haklı zanneder, suçlu olan hep başkalarıdır.  
Elindekiyle avunmayı bilmez, elinden gidince kıymetini anlamaya meyilli olur..  
İnsan ne tuhaftır  
Anlamak güç  
Ne kadın anlar adamı  
Ne adam anlar kadını  
Ne de birbirini anlar hemcinsi olsa bile..

Filozof Sosyolog

## **O an anladın**

Kalbine giden yolu bulmak zordu  
Allahıma her gece ettiğim dualarım kabul oldu  
Bu geçen zaman beni epeyce yordu  
Beni sana iten içimdeki kor'du

Sesin titrediği an anladım içindeki beni  
Umutlarıma umut oldu istedim seni  
Hücrelerime iyi geldi bu duygularım yeni  
Görmeliydim mutlaka bulunduğun yeri

Hiç düşünmeden koştum sana  
Ne güzel de baktın bana  
Heyecandan ölebilirdim yana yana  
Gözlerinin gözlerime değdiği an'a  
Seni gördüğümde bu yana  
Anladım bende iyi geldim sana

Filozof Sosyolog



## Özledim

Aklımda sesin  
Tenimde nefesin  
Yüreğimde özlemin  
Gel ne olursun gel  
Hasretin şiir olmuş dilimde  
Gül cemalin belleğimde  
Seni tahayyül eder seni isterim  
Gel ne olursun gel  
Yanımda olmanı isterim  
Hep benimle kalmanı dilerim  
Yollarda kaldı gözlerim  
Gel ne olursun gel artık

Filozof Sosyolog

## Özlemin

Hasretin içimi yakıyor  
Ruhumu hasretin sarıyor  
Kavuşacağımız günü tek tek sayıyor  
Bekliyorum özleminle  
Belki birgün "bir günümüz" olur  
Karşılaştığımızda ruhlarımızı okur  
Zaman bizim sırrımız olur  
Özlemin o gün son bulur..

Filozof Sosyolog

## Ruhum ruhuna Harmanlandı

Kapat gözlerini ve yüreğimin derinliklerine basamak basamak in,  
Her bir basamakta sen varsın  
Kiminde neşelisin,  
Kiminde kırgın ve hüzünlü,  
Kiminde aşk dolu  
Kiminde yorgunsun,  
Şunu bil ki sen nasılsan ben de öyleyim,  
Çünkü ben senin ayanım,  
Kendinde beni görüyorsun,  
Basamaklar aşlında bir vesile,  
Seni yansıttığım, benim ruhum  
Benimle öyle bütünleşmişsin ki  
Biz bir olmuşuz  
Yek vücut..  
Karıştık..!  
Artık kim ben, kim sen?  
Hangimiz, hangimiziz belli değil,  
Sayılamaz, ölçülemeyiz..  
Yüreğimin son basamağında aşkımız,  
Son durağındayız,  
Bekle..!  
Cennet kapılarının açıldığı büyük bir bahçeye giriyoruz..  
Gözünün alabildiği her yer yemyeşil, akarsular, denizler ve şelalelerin olduğu,  
Üstte, altta, sağda, solda ve ortada çeşit çeşit renklerde bahçeler, mis kokulu  
çiçeklerin bulunduğu  
Cennet güllerinin merhaba dediği enfes bir yerdeyiz,  
Bir bedende tek ruh olarak oradayız,  
Keşfedilmemiş, daha önce gidilmemiş dünyalar bizi bekliyor koklanmamış afrodisyak  
kokular eşliğinde...  
Daha önce dokunulmamış, hissedilmemiş hatta dejavüsü olmamış enerjiler sarıyor  
bedenimizi,  
Senin düşüncenle şekillenen bir ortamdasın..  
Şimdi aç gözlerini..  
Artık gidişin yok benden...  
Çünkü; ruhun, ruhuma harmanlandı..

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog

## **Sabah ezanının rızkı**

Farkındayım, sabahın bu saatlerinin hayrının,  
Alemlere rahmet olarak gelen peygamberimizin hatırına,  
Rızıklandırdı Rabbim özellikle bu saatleri,  
Uzağı yakın eden Rabbine güven,  
Korkma yalnız değilsin, sahipsiz hiç değilsin..!

Dünya rızıklarla doludur görmesini bilene,  
"Ol" derse olur, oldurana yoktur zorluk,  
Ğafur adıyla günahları örten, bağışlayıcı Rabbim  
Adını andıkça bana yoktur korku, keder, hüzün,  
Nereye baksam her yerde izin,  
Ne mutlu bana şükürler olsun Allah'ım, şükürler olsun □□

Filozof Sosyolog

## **Salına salına gel yüreğime..**

Ne güzelsin sen aşkım  
Gülüşün, bakışın, konuşman, sesin...  
Ruhuma akıyorsun ılık ılık  
Aklımı başımdan alıyorsun sevgilim,  
Cennet kokuyorsun adeta,  
İçimi yakıyorsun endamınla  
Salına salına gel yüreğime,  
Yaşattığın cennet bahçelerindeki saltanat  
samyelindeki ılık esintinle gel bana yine yeniden  
Gözlerime iyi geliyorsun ruhuma iyi geldiğin gibi  
Sen ne güzel bişeydin  
Huzurun sesi huzurun tadısın  
Yaşattıklarını yeniden yaşatmak için  
Salına salına gel hadi yüreğime  
Salına salına gel gülüm

Filozof Sosyolog

## **Sana doyamam**

Keyfine doyamam  
Tadına tat tanımam  
Huzuruna kanamam  
İçtikçe içesim var seni

.

Bir erkeğin en güzel hallerine tanık olmak  
Yedi gün yirmi dört saat birlikte olsanda bıkmadan usanmadan onunla ömrünü  
geçirmek istemen  
Ne güzel şey seni sevmek diyebilmek  
Şanslı olduğumu hissettiriyor  
Ehline denk gelebilmek  
Sarrafını bulmak  
Kısacık ömründe doğru kişiyle doğru zamanda karşılaşmak  
Ne büyük şans değil de ne??

Filozof Sosyolog

## Sanma ki unutturum

Bugün yokluğunun bilmem kaçınıcı günü  
Bilmem kaçınıcı saati  
Saymadım ama hissettiğime göre epeyce olmuş  
Dizlerimin ağrısı belime vuran sızıları bilemezsin  
Yokluğunda daha da arttılar  
Yaşlılıktan mı  
Sensizlikten mi bilmiyorum  
Bedenimin tepkisi  
Üzülünce hastalanıyorum elimde değil  
Sensizliğin acısını tarif edemem ama  
Şanki tarifi de yok gibi  
İçimde yaşadığım özlemin,  
Yokluğunda oluşan yaralar  
Rutubetten küflenmiş duvarlar gibi yüreğimde  
Yıkık harabe bir barınak gibiyim  
Virane olmuş odalarım  
Kokuşmuş somya  
Tezgahın üstünde yığılmış bulaşıklar gibi duygularım  
Yoksun..  
Gelir misin döner misin bana bilmiyorum  
Aklının ucundan geçmişliğim var mı  
Onu da bilmiyorum  
Bekleyişim devam etmeli mi onu da bilmiyorum  
Ama seninle olmak güzeldi  
Varlığın özeldi  
Sanmaki unutturum..

Filozof Sosyolog

## **Seni seviyorum adam..!**

Kumral saçlarının her telinden,  
Ayak tırnağına kadar sevdiğim adam,  
Yüzme bilmesem de sularına atlamaya korkmadığım,  
Okyanus yeşili gözlerinin derinliklerine indikçe kendimi bulduğum...  
En kuytu mağaralarında,  
Gizlenmiş korkularını açığa çıkardığım,  
Korkularından emin olmaya çabaladığım,  
İstiridyenin içindeki siyah inci tanesi gibi değerli ve zor bulunansın,  
Büyük emek vererek kalbine sızdığım,  
Benim olman için Rabbime dualar ettiğim adam,  
Nasibim, kaderim, kısmetimsin  
Seni çok seviyorum  
Seni çok özledim  
Sen benimsin adam..!

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog



## **Senin adın "huzur"..**

Aynı havayı teneffüs etmek beş gün öncesine kadar mümkün değildi  
Hiç tekrarlanmayacak sanmıştım  
Şuan seni hissedebilmek  
Nefesini duyabilmek  
Tenini yaşayabilmek bir mucizenin doğması benim için,  
Naif yüreğinin sıcaklığıyla sarıp sarmaladığın yüreğim şuan huzur içinde  
Gerçekten huzur ne güzelmiş  
Seninle an'ların içinde kaybolmak da güzelmiş  
Aşkı seninle yaşamak ve kadının olmak daha da güzelmiş  
Ben seni hak edecek hangi sevabı işledim bilmiyorum ama sende bulduğum sadece  
huzur..  
Huzur...

Filozof Sosyolog

## Senin tarifin yok

Seni her gördüğümde yüreğimde bir yangın oluyor,  
İçimi kaplayan bir kor alev büyüyor,  
Heyecandan, adımları sorsan hatırlamaz oluyorum  
İlk günmüş gibi kalbim çarpıyor  
Nefesim sıklaşıyor,  
Midemde kelebekler uçuşuyor  
Adını belleğime iyice kazınıyor  
Bana göre adın ömrüm, soyadın aşkım,  
Bir şarkı dolanıyor dilime  
"Benden başka kimseye nefesim deme yeter"..  
Mehmet Çetin dinlemeyen ben şimdi müptelası oldum  
Senin sevdiğin herşeyi ben de sever oldum  
Senin baktığın yerde olmak sen olmak, sana karışmak, seni bende yaşamak öyle büyük  
bir haz ki..  
İçimdeki sen nasıl tarif edilir ki..

Filozof Sosyolog

## Serzeniş

Yarım kalmış hikayelerim var benim,  
Yarım bırakılmış,  
yaşanamadan bitmiş,  
İçime atmak zorunda kaldığım duygularım,  
Duyulmayı ve anlaşılmayı beklediğim yaralarım var,  
Yüreğimin derinliklerine sızan içime akıttığım gözyaşlarım,  
Sûkutum edebimdendir dediğim sessiz çığlıklarım,  
Lal olmuş dilimden haykıran, nef'simi zaptedme özverim var..  
Mecburdum bazen,  
Kiminin hikayesini ben yarım bıraktım  
Kimi ise beni yarım bıraktı..  
Olması gerekeni,  
İnsan en çok da buna iç geçiriyor,  
Keşkeler ve iyikiler arasında kalınca...

Filozof Sosyolog

## Sessiz ıglık

Sana yüreğimdeki acıları,  
Yok oluşlarını,  
Bana yaşattıklarını bir türlü anlatamadım,  
Hayatının içinde yer almadığım duygusunu,  
nasıl hissettirdiğini anlamadın,  
Ben kendime kızıyorum  
Sessiz ıglıklarımı duymayan adama da kızıyorum,  
Sesimi duyuramadığıma,  
Farkedilmeyişime,  
Farkettiremeyişime kızıyorum  
Yüreğim rkek bir ceylan gibi,  
Korkuyorum  
Cam kırıklarıyla dolu bir fanus gibiyim.  
Dokunsam dokunamıyorum,  
Ağlasam ağlayamıyorum  
Bağırmak istesem sesim çıkmıyor  
İyice içime kapandım  
En güvendiğim yer tek sığınağım kendi yüreğim  
Kendimden başkasına inancım kalmadı  
Ailesiz bir sokak çocuğu gibi savunmasız hissediyorum kendimi,  
Sana karşı ve hayata karşı  
Sırtımı yaslayabileceğim bir duvar yok  
Ben kendimi herzerremle sana teslim etmişken beni defalarca hayal kırıklığına uğrattın  
Allah'ım şahittir yalnızlığıma,  
Varken yokluğunu çekmek ne demek sen bilir misin?  
Konuşamamak  
Susmak zorunda kalmak  
Yüreğinin cız etmesi  
Nasıl bir şey bilir misin?  
Sessiz ıglıklarımı duymamandan belli  
Keşke duysan  
Keşke sustursan  
Keşke yüreğime iyi gelsen  
Keşke senden dolayı acı ekmesem...

Filozof Sosyolog

## **Şeytana uyma ey insanoğlu..**

Şehvetli bir yolda yürürken kendini bulma,  
Ey insanoğlu yolundan şaşma  
Yalana riyaya başvurma  
Takatin bitene kadar nefsini kolla  
Allahın emirlerinden çıkma  
Namazını kıl, orucunu tut İslamiyeti unutma  
Allahın dostluğunu kazan şeytana uyma

Unutma bu dünya elbet geçici  
Yunuslar, Süleymanlar, Davutlarda geldi geçti  
Manidar değil mi bir düşün  
Allahtan gelen Allaha dönüyor...

Filozof Sosyolog

## Şiir gibi hayatlar vardır...

Bazı yaşamlar vardır. Şiir gibidir. O hayatı yaşayanlar da şairdir o şiirin yaratıcısı, o şaheserin sanatçısıdır.. Şiirsel hayatların çevresindeki insanlar da kendisi gibi şairdirler ve şair ruhlu insanlardır.

Yürekleri naif, kibar, sevgi dolu, düşünceli, anlayışlı ve diğer insanlara göre vicdanları daha gelişmiş, etik bilen, az bulunur ruhlara sahip doğuştan sanatçılardır. Dünyayı toz pembe görmeyi isterler. Barış içinde ve şiirle dolu. Hayatı şiir olmuş, kendisini şiirlere adanmış insanlar vardır. Ömürleri beste ve güfte yapmakla geçmiş insanlar vardır. Maddiyattan önce ruha, kişiliğe, karaktere kısaca insan olmaya önem veren insanlar. Bu insanlar iyi-kötü dengesini kurarlar.

Aslında her insanın içinde yumuşak bir ruh vardır. Aşk, insanoğluna bahşedilmiş bir duygular bütünüdür. Kimi saklar içinde, göstermez. Kimi de yaşam biçimi olarak kağıtlara döker hissettiklerini. Ortak nokta da buluşulur mutlaka. Duygusal bir söz yada şarkıda ortak hisler gün yüzüne çıkar elbet. Herkes kendinden birşeyler bulur. En ciddi en katı insanın bile yüreğinin sızladığı, kendine dahi itiraf edemediği bir aşkı, bir mazisi, kısaca duygusu vardır.

Sevdiği şarkısında hatırladığı bir yürek, içini titreten bir dürtüsü vardır. Herkes edebiyat sever. Herkesin bir hikayesi vardır bu hayatta. Herkes kendi hayatının şairidir. Diğer insanlardan biraz daha yoğun duygularını yaşayan, şiir gibi yaşamların başrolünde olan insanların kıymetini bilmek gerek. Bizlerle güzelliklerini paylaşan tüm güzel insanlara selam olsun.

Bir İstanbul beyfendisi eşimin dizeleriyle sizleri başbaşa bırakıyorum.. Okuyan herkese teşekkür ederim. Okuyan gönülleriniz var olsun.

İnsanlar Ölümü Taşıyor Elerinde  
Mevsimler kışa dönüyor yine,  
Ağaçlar yapraklarını döküyor,  
Rüzgarlar savuruyor yaprakları,  
Yıldızlar kaybolmuş gökkubbeden,  
Ay yüzünü göstermiyor,  
Şanki küsmüş,  
İnsanlar kış gibi soğumuş birbirinden,  
Güneş saklanmış kara bulutlar arkasına,  
Göğü kaplayan bulutlardan hüznün sağanak olmuş,  
Yağıyor yüreklere,  
Kızılçık çiçekleri açmış yeryüzünde,  
İnsanlar ölümü taşıyor ellerinde...

Ben Sana Anlatamıyorum  
Mısra Mısra dökülüyor kalemimden  
Sana olan tüm duygularım,  
Yetmiyor sayfalar  
Anlatamıyorum sana  
Sonra yırtsam diyorum göğsümü  
Rabbimin senin aşkınla nakşettiği yüreğimi versem ellerine  
O anlatsa içimdeki seni  
Benim "sen" olduğumu o anlatsa sana  
Seni sevmenin  
Bu dünyada seninle olmanın verdiği hazzı yaşamayı  
Cennete girmek gibi olduğunu

O anlatsa sana  
Seni sevmek dünyadaki tüm günahları senin için işleyip  
Ve cehennemde senin için yanmayı  
Göze almak gibi seni sevmek  
İşte bunu anlatamıyorum  
Anlatamıyorum...!!

Filozof Sosyolog

## Şiirlere sığındım yokluğunda..

Bir gün daha geçti sensiz,  
Acaba napıyorsun sen bensiz,  
Şiirlere sığındım yokluğunda,  
Başka sığınagım yoktu çünkü,

Seni düşündüm çaresiz,  
Aklım takılı kaldı gayesiz,  
şeni düşünürken aldım elime bir kahve filtresiz  
İçiyorum yudum yudum neşesiz  
İç geçirerek ve keyifsiz

Birlikte ne güzeldi günlerimiz  
Sen yoksun ben kaldım kimsesiz,  
Hatıralar canlandı yeniden  
Gözlerim arar oldu o günleri  
Dinlediğim her şarkı  
Beni sana götürüyor hiç şüphesiz..  
Sanki yanındaymışım gibi  
Seni hissediyorum yüreğimin ta içinde,

Ne tuhaf şey, yanındayken bile özlerdim seni,  
Sen de bir an olsun görmeden ve dokunmadan yapamazdın,  
Şimdi günlerdir göz göze bile gelemedik,

Şiirlerde sen olduğun için  
Şiirlere sığındım yokluğunda yine..  
Beni bir tek onlar anlıyor  
Şiirlerin dili olsa da konuşsa yüreğimdeki acıyı, özlemi..  
Gerçi bu satırlarda anlatıyor aşkı sevdayı,  
Acıyı kederi hasreti  
Dert ortağım oldular her zaman ki gibi  
Şiirlere sığındım yokluğunda..

Filozof Sosyolog



## **Tarifsiz acı**

Yanıyor yüreğim en derinden,  
zerrelerim acıyor,  
kor alev almış olan hücrelerimden,  
Sızısı dinmez,  
sürekli artıyor özleminden,  
Uyusam geçer mi bilmiyorum.

Filozof Sosyolog

## Uğuralp Blake

Umarım birgün yine karşılaşırız  
Gafur adıyla bağışlayan Rabbimin izniyle  
Uğruna ne gözyaşı döktüm bir bilsen  
Rahat yüzü yok bana, sana kavuşana dek  
Allah Şahidimdir dilimdesin heran  
Lakin sana ulaşamam  
Platonik değil sevgimiz bilirim

Bilirim ben sensizliğin acısını  
Lütfusun sen yaratanın bana hediyesi  
Acımdan kıvranırim seni görmedikçe  
Kendime bile itiraf edemem sensizliği  
En kısa zamanda kavuşmayı umut ederim

Filozof Sosyolog

## Usulca çek git

Ses çıkarmadan,  
Parmak uçlarına basarak usul usul çık git,  
Artık istemiyorum seni,  
Yeter artık verdiğin ızdırap  
Yeter artık kırıdıkların  
Yeter artık yeter !  
Yüreğim senin oyuncağın değil..!

İlk günümüzü hatırlıyorum da,  
Sesini ilk duyduğumda etkilenmiştim senden,  
sesine aşık olmuşum o an,  
Ama şimdi tahammülüm kalmadı, kalmadı..  
Yerin yok artık kalbimde,  
Hiç yok yere bitirdin ikimizi,  
Biz diye şey kalmadı.. Kalmadı.

Rabbime şikayet ediyorum her gece,  
"Onu kalbime koyan Yüce Yaratıcı, inandığım güvendiğim Allah'ım,  
Al onu yüreğimden,  
Kazı içimden,  
Beynimin her hücresinden..  
İzi kalmasın tenimde,  
Gönlümün en ücra köşelerinden al onu benden,  
Rüyalarımda bile gösterme onu bana" diyorum,

Kurtulmak istiyorum sana dair her ne varsa,  
Senle kazandığım tüm alışkanlıklardan,  
Dinlediğim müslüm baba şarkılarından arınmak istiyorum,

Hayatımda yeni bir başlangıç yapmak,  
Kitabın sayfalarını değiştirmek değil,  
Kitabı kapatıp çöpe atmak istiyorum..  
Usulca git lütfen  
Gidişini bayram sayacağım  
Hayatıma hiç girmemiş sayacağım  
Git git....

Filozof Sosyolog

## Uyku

Bir tatlı uyku bastırđı ki sorma,  
Keyfe keder başımı yastığa koysam keşke,  
Uyusam,  
Hiç uyanmasam  
Uykuyla dindirsem acılarımı,  
Herşeyi unutmak istiyorum en kısa zamanda,  
Hiç yaşanmamış saymak herşeyi,  
Senle geçen günleri  
Gönül gözümle gördüklerimi,  
Rüya aleminde de deneyimlemek  
Budur gayem,  
Sorarım size,  
Sorarım kendi benliğime  
Uyumak, sadece gözlerini kapatmak mıdır?  
Yoksa beynin bir süreliğine kendisini sessize alması mı?  
Bu dünyada uykuda mıyız?  
Uyku aleminden gerçek aleme,  
Öldükten sonra mı geçeceğiz?  
O zaman mı uyanacağız?  
Şimdiki uyku ise yaşadıklarımız rüya mı?

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog

## Üstüne tanımam

Sevgide aşkta yoktur eşi benzerin  
Üstüne tanımam gözlerinin güzelliğinin  
Vardır kalbinde bana bir yerin  
Gönlü geniş yürekli sevgilim  
Sen aşka en çok yakışansın  
Sanki senin için biçilmiş kaftandır  
Şusamak gibi sana olan aşkım  
İçtikçe içesim geliyor sevgilim  
Ahenkle uçuşuyor saçların  
Hele de haki ayrı bir hava katıyor  
Gözlerinin tonunu ortaya çıkarıyor  
Bakışlarının üstüne tanımam sevgilim,  
Sen aşksın sevdasın  
Aşk kokusu ruhumu sarıyor  
Pes ettim teslim oldum sana  
Bu ilişkide her zerremizden aşk damlıyor  
Ruhuma iyi gelen sevgilim  
Her konuda senin üstüne tanımam

Filozof Sosyolog

## Yağmurun sesinde huzur

İçimden neler geçiyor ah bir bilsen  
Yemyeşil gözlerinde açan güzel kokulu çiçeklerden bir buket hazırlayıp sana sunmak  
istiyorum  
Yağmurun sesini yüreğimin ta derinliklerinde duyuyorum  
İçimi değişik duygular kaplıyor  
Ah be sevdam sana kavuşmak ne güzel  
Sıcacık ellerini tutup ılık nefesini hissetmek ne güzel  
Aşkın sarmış yüreğimi ruhum alev almış  
Bir deli sevdaya tutulmuşum haberim yok  
Varlığın mucizem  
Yokluğun zulüm  
Yağmurun sesinde huzurun tadını alıyorum  
Bir de senin aşkının huzuruyla,  
Doruklara çıkarıyor ruhumu  
Yağmurun Sesi bana neler anlatıyor  
Nerelere götürüyor beni  
Seninle yeni yerler keşfediyorum  
Değişik hazlar alıyorum

Filozof Sosyolog

## Yalnızız kabul edin..!!

İnsan belli bir yaşa, belli bir olgunluğa gelinceye kadar hep önemseydiğini, saygı duyulduğunu, dünyanın onun üstünde döndüğünü düşünür. Ben'lik duygusu hep var olmuştur. Kendisini yaşamın merkezine koyar. Hırsları vardır. İnsanların onu sevdiğini sanır. Oysa ki insan, Thomas Hobbes'in de dediği gibi "Homo, homini lupus est" yani insan, insanın kurdudur. Sizi kimse sevmiyor, herkes kendi menfaatini düşünüyor. Merhamet denilen dürtü bile kendinden olana bakma, ilgilenme bile bir çıkar uğruna. Ego tatmini ve suçluluk duygusundan arınmadan başka bir şey değil. İnsan zamanla anlıyor aslında tek bir birey olduğunu. Menfaat için içine girince görüyor gerçekleri. Ve sonra itiraf zamanı geliyor kendinden bile gizlediği gerçekleri..

Güçlü olmak ve mücadele etmek zorunda kalıyor hayatla başa çıkabilmek için. Aslında insanın insana hissettiğini zannettiği sevgi de yok, aşk da..

Bir düşünün kendinizden pay biçin.. Bunu şöyle düşünün;

Annenizi yada sevgilinizi seversiniz onun güzel saçlarını da, ama o saç başında ona tutuluyken seversiniz. Aynı saç yemeğin içine düşse mideniz bulanır, tiksiniyorsunuz. Ee hani o saç telini seviyordunuz?

Ben yazarken öğrendim, muhtemelen siz de okurken öğrendiniz. Hepsi konuya dikkat çekmek içindi. Algılabilmek içindi anlatımımı.

Hayatını idame ettirirken izlediği yol yani kaderi, insanın kendi çabasına bağlıdır.

"Sakın kader deme kaderin üstünde bir kader vardır"

Ne yapsalar boş göklerden gelen bir karar vardır,

Gün batsa ne olur geceyi onaran bir mimar vardır,

Yanmışsam külümden yapılan bir hisar vardır" diyen rahmetli üstad Sezai Karakoç da Kaderin üstünde bir kader vardır demesi de bu yüzden söylenmemiş midir?

Başka bir perspektiften bakacak olursak, kişinin kendi kaderini kendi gayretiyle yönlendirmesi yine tek olduğunu, kimsenin kimseye etki edemeyeceğini, aklını, zekasını ve nefsinin nasıl kullandığını vb. gösterir. Torpil olmuyor yani. Egosunu ne kadar oto kontrol altında tuttuğu ve diğer insanları değil sadece kendisine yatırım yaptığı ortadadır, kendimize itiraf demesek bile.

Vin Diesel'in oynadığı Riddick filmindeki bir replikten esinlenerek bu yazıyı yazmak istedim çünkü bana getirdiği ilham, çağrıştırdıklarıydı. "Bazen gününüz kötü geçer, bazen gününüz çok kötü geçer. Tüm gezegen beni öldürmek istiyordu, açık alanda kalamazdım, bir saldırıyı daha savuşturamazdım, seni yıkan her zaman beklemediğinden olur"..

Evet bu çok doğru bir tespit. Ne gelirse başımıza beklemediğimiz anda, beklemediğimiz insanlar tarafından olur. Ana rahmine düştüğümüzde, ruhumuz üflendiğinde, kalbimizin attığı ilk an'da başlar serüvenimiz. Güçlü olmak zorundayızdır. Ne olursa olsun çok güçlü olmalıyız. Aslında mücadelemiz ana rahmine düşerken başlamıştır, milyonlarca sperm arasından büyük bir mücadeleyle yumurtaya ulaşıyoruz. Sadece biri embriyo olma hakkı kazanıyor normal şartlarda. Buradan bile yola çıkarsak tezimin doğruluğu teyitlenmiş olur.

Kısacası yalnızız ve güçlü olmak zorundayız..

Filozof Sosyolog

## Yâr..

Yar,  
senin sevgin yüreğime güneş gibi doğduğundan beri,  
Ben hep mutluyum bir başka alemdeyim,  
İçimi öyle bir ısıtıyorsun ki tarifi mümkün değil,  
Biliyorum ben de senin için öyleyim,  
Gönlünün ve ruhunun her zerresindeyim  
Benden gayrısı sana mümkün değil,  
Bilirim sevgilim,  
benden başkasına kulakların sağır,  
gözlerin kör,  
Yüreğine mühürlenmişim kimse söküp alamaz beni,  
Kıskananlar, olacak elbet..  
Aşkını seninle kim yaşamak istemez?  
Kimse umutlanmasın..!  
Ömrüm yettiğince başım hep omzunda,  
Ben nefes aldıkça,  
senin nefesin hep ben olacağım...

Filozof Sosyolog



## Yaşam ve ölüm

Bu sabah İstanbul'da depremi hissettik sallandık birkaç kere  
Gidip geldik  
O an şaşkınlık ve şok içinde algılamaya çalıştık ne olup ne bittiğini  
Deprem öncesi gelen mesajla irkildik  
İngilizceydi telefonuma gelen  
Ben çevirip algılayan kadar  
Beşik gibi sallandık  
Akıl uçtu gitti  
Öylece kalakaldık  
Ya sonra  
Ya sonra ne olacaktı  
Yıkılacak mıydı duvarlar  
Dökülecek miydi eşyalar  
Savrulacak mıydı yaşamlar  
Bu soğukta ne olacaktı halimiz  
Deprem gerçeğiyle yaşıyoruz  
Ölüm ve yaşam arasındaki ince bir çizgideyiz  
Dünya için bu kadar hırs ve kıskançlık, bu kadar çaba boşa değil mi  
Anlık hayatların garantisi mi var?  
Dünya gelip geçtiğimiz misafirhane değil miydi?  
Sorular sorular  
Hele de anlatamadıklarım  
Kelimelere dökülemeyenler  
İçime hapsolanlar  
Zihnimi kemirenler ne olacak  
Şusmalı mı  
Önlem mi almalı  
Önlem nedir ne yapmalı  
Kaçmalı mı?  
Katlanmalı mı?  
İnce çizgide devam mı etmeli  
Mücadeleye?

Filozof Sosyolog

## **Yine sen**

Gittiğim her yerde sen varsın  
Karşıma hep sen çıkıyorsun  
Nereye baksam yine seni görüyorum  
Bazen hüzünlü bir gözde,  
Bazen mutluluktan dökülen bir yaştasın  
Bir çocuğun elindeki şekeri yerkenki sevincine saklanmışsın  
Bazen bir kuşun kanadındasın  
Engin denizlerin dalgalarının köpüğündesin  
Doğada ne varsa senin izine rastlıyorum.  
Akıp giden zamanda da yine sen varsın  
Her nerede soluklansam yine sende dinleniyorum  
Hayatın ötesinde bir yerdesin  
Yine sen ille de sen

Filozof Sosyolog

## **Yok hükmünde yaklaşımlar**

Ben yine yalnızlığımı mahkumum.  
Hapsettim kendimi yalnızlar hapisanesindeki tek hücreliye,  
Vücüdümde onun el izleri,  
yüreğimde cam kırıkları  
Yine aynı anlaşılmamak fakat bu sefer daha da batıyor,  
daha da acıtıyor her zerremi..  
Yapma bana böyle davranma,  
bana dokunma,  
yarama dokunma dediğim herşeyi bana inatla yapması  
İçimi acıtıyor.. farkedilmemek,  
anlaşılmamak,  
Önemsenmemek içimi acıtıyor..  
Anladım ki bana,  
benden daha iyi gelen bir şey yok  
Anladım ki ben kendimle daha mutluyum,  
Gitsem gidemiyorum  
Kalsam kalamıyorum  
Tek bildiğim,  
taa ciğerlerime kadar hissettiğim acılar çektiğim ..

Filozof Sosyolog

## **Yokluğunda..**

Yokluğunda yine üşüyor yüreğim  
Sensizlikle yine sızlıyor kalbim  
Göremeyince, dokunamayınca koklayamayınca  
Yine hüznün çöküyor  
Göğsüm sıkışıyor  
Özlemin yakıyor her zerremi..

Filozof Sosyolog

## **Yunus Emre John**

Yokluğun İçimi kemiriyor  
Uzun yollar aramıza giriyor  
Nafile sana gelemiyorum  
Umutla bekliyorum o günü  
Sana kavuşmayı çok istiyorum

Emin ol çok özledim  
Memnun değilim bu halden  
Resimlerine bakar dururum  
En azından sesini duymaya razıyım

Jüpiterde değilsin ama  
O kadar da yakın değilsin  
Hayallerimin de ötesindesin  
Nerdeysen gel oğlum...

Filozof Sosyolog

## **Yüreğim hep senle dolu**

Gittiğim ülke sensin  
Yürüdüğüm yollar hep sana çıkar  
Nereye bassam ayak izin  
Nereye baksam güzel yüzün  
Deniziyle, gök mavisiyle dağıyla taşıyla her yanı sensin  
Sincaplar çıkar ağaçlara  
yüreğindeki sevincini temsil eder gibi  
Yollarında gittikçe gidesin gelir  
Senle olduğunu ruhunda duyunca  
Her yeri sen  
Her anı sen  
Seni yaşamak ülkende  
Seni hissetmek her zerremde  
Bu bana ayrı bir haz veriyor  
Gittiğim ülke sensin  
Yürüdüğüm yollar hep sana çıkar...

Filozof Sosyolog

## **Yüreğime emanettir aşkın**

Tövbe etmiş yüreğini bana açtın  
Aşkıını yüreğime emanet ettin,  
Emanetin emanetimidir iyi ettin,  
Sıcaklığını korumak inan görevimdir  
Sen beni evin bildin ben buna itimat ettim..

Benden sana olur yar,  
Gel gezelim diyar diyar,  
Gönlün bende, yüreğim duyar,  
Tut elimden gidelim buralardan bana uyar,

Gökyüzü parlar gece ay çıkınca  
Yıldızlar anlatır aşkıını gece boyunca,  
Sirius yıldızı kadar parlak,  
Bir o kadar da ihtişamlıdır  
Senin aşkın, ancak benim yüreğime yakışır..

Filozof Sosyolog

## **Zorunlu vedalarım benim..**

Duygusal şarkılarda,  
herkesin yarım kalmış hikayesi "sevgiliye olan aşkı" iken,  
Benimki "evlat aşkı"!  
Dinlediğim bütün şarkılar, onlar için,  
Çünkü "var oluş sebebim" onlar,  
Hasretim, özlemim, hatta kavuşmayı en çok istediğim yürekler, onların yüreği..!  
İki erkek evladım var benim,  
Büyük 12, küçük 10 yaşında..  
Tarifsiz bir şekilde çok özlüyorum,  
Hasretimden yanıyorum,  
Kavruluyorum,  
Geberiyorum kahrımdan,  
Kıvraniyorum acıdan,  
Hezeyanlarımı ciğerimde yaşıyorum sessizce...  
Sadece Allah'ımla konuşuyorum,  
Derdime derman arıyorum,  
Acılarımı hafiflesin,  
Sabrımı arttırsın,  
Özlemimi dindirsin ve  
Bir an evvel bizi kavuştursun,  
Yeniden hiç ayrılmamacasına bir araya getirsin diye...!  
Onlarsız geçen her gece gözyaşlarım içime akıyor,  
Gülüşlerime saklanıyor.  
Bir gün bir yerlerde yeniden kavuşabilme umudumla nefes almaya çalışıyorum, ne kadar alabilirsem artık!  
Canımı kurtarabilmek için, yapmak zorunda kaldıklarımaya üzülüyorum,  
Canım kurtuldu o anlık ama  
Canlarımı kaybettim uzunca bir süre...!!!

Filozof Sosyolog

Filozof Sosyolog